

คำสอนปรมาตม์เรื่องมหาพุทธา
จากท่านดริกุง จิกเตน กนโป

เรียนกัลยาณมิตรทั้งใกล้และไกล

ข้าพเจ้าหวังว่าเมื่อท่านได้อ่านศาสน์ฉบับนี้ ท่านก็คงจะสุขกายสบายใจดีเหมือนเช่นเคย เนื่องในวันทีระลึกถึงท่านปรมาจารย์ปัทมสมภพนี้ ข้าพเจ้าอยากจะแบ่งปันคำสอนอันลึกซึ้งอย่างยิ่งจากท่านจิกเตน กนโป พระสังฆราชองค์แรกในสายการปฏิบัติดริกุง กาจู โปรตใช้เวลาอ่านและพิจารณาคำสอนเหล่านี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

5 คำสอนปรมาตม์ที่สำคัญ
และ 8 สมยะแห่งมหายาน

นมัสการครูผู้ประเสริฐ!

ครูผู้ประเสริฐท่านได้เคยกล่าวไว้ว่า คำสอนปรมาตม์ที่สำคัญยิ่งในเรื่องมหายานนี้ ประกอบไปด้วย องค์ประกอบ ๕ ประการ ดังนี้ (๑) สายการปฏิบัติที่มีคำสอน (๒) การรู้แจ้งในทัศนะ (๓) ประสบการณ์ แห่งสมาธิภาวนา (๔) การประพฤติปฏิบัติแห่งคุณสมบัตินันทะเทียม และ (๕) ความเชื่อมั่นที่ขจัดความ ผิดพลาด

๑) ประการแรก สายการปฏิบัติแห่งคำสอนมหายานอันเป็นปรมาตม์จะต้องไม่ตกลงไปสู่การถ่ายทอด ถ้อยคำตามแบบแผน และไม่ถูกขัดจังหวะโดยบุคคลใด เป็นการถ่ายทอดจากพระวัชรธระผู้เลิศ สู่ครูผู้ประเสริฐ

๒) ประการที่สอง การรู้แจ้งในทัศนะไม่ได้หมายถึง ความเข้าใจสัจจะเชิงนามธรรมเท่านั้น โยคีที่ ตระหนักว่าจิตของตนนั้นไร้การเกิดผ่านพรของครู จะตระหนักถึงความไม่แยกจากกันของธรรมชาติ ของจิตที่ไร้การเกิด ของภาพและเสียง เปรียบดั่งน้ำกับน้ำแข็ง หรือกากับน้ำมันงา

๓) ประการที่สาม ประสบการณ์แห่งสมาธิภาวนา คือการตระหนักว่าจิตของเรานั้นเป็นอิสระจาก ความคิดปรุงแต่งทั้งหมด

๔) ประการที่สี่ การประพฤติปฏิบัติแห่งคุณสมบัตินันทะเทียม หมายถึง คุณสมบัตินันทะเทียมกัน ของศุภยตาและกรุณา รูปปรากฏและความว่าง ความสุขและความเจ็บปวด ความป่วยไข้และธาตุทั้งสี่

๕) ประการที่ห้า ความเชื่อมั่นที่จะขจัดความผิดพลาดนั้นสอดคล้องกับสมยะทั้งแปดของมหายาน ซึ่งประกอบด้วย

๑. ตระหนักถึงจิตของตนอันไร้การเกิด แต่ไม่ละทิ้งครูและวัชรอาจารย์

๒. ไม่วิพากษ์วิจารณ์ธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ใดๆ ว่ามีความลึกซึ้งมากหรือน้อยกว่ากัน ตั้งแต่วัชรยาน

แห่งมนต์ลบลงไปจนถึงพระวินัย และไม่วิพากษ์วิจารณ์ผู้ที่เชื่อตาม

๓. เป็นอิสระจากความคาดหวังทั้งปวงว่าจะหลุดพ้นในเบื้องต้น แต่ยังคงประพฤติธรรมอยู่เสมอ

๔. เป็นอิสระจากความกลัวในสังสารวัฏเบื้องล่าง แต่ก็ละเว้นอกุศลกรรมทั้งปวง ไม่ว่าจะหยาบหรือละเอียด

๕. เชี่ยวชาญในสมาธิภาวนาจนพ้นจากภัย เช่น ภัยธาตุน้ำ ฯลฯ แต่ก็ไม่มีความหยิ่งทะนงตน

๖. รู้ว่าสังสารวัฏและนิพพานนั้นไม่แยกจากกัน แต่ยังคงทศณะและการประพฤติปฏิบัติที่กลมกลืนกับผู้คนรอบข้าง

๗. เข้าใจว่าพุทธะและสรรพสัตว์นั้นไม่แตกต่างกัน แต่ก็รู้สึกถึงความกรุณาตามธรรมชาติด้วย

๘. ภาวนาโดยไม่มีความแตกต่างระหว่างการทำสมาธิภาวนาและการพัก แต่ก็ยังคงถือสัจจะ

นี่เป็นคำสอนปรมาตมอันสำคัญยิ่งในสายสมณะแห่งมหามุทรา

ขอให้ทุกท่านตระหนักถึงความลึกซึ้งของถ้อยคำและความหมายเหล่านี้

ขอส่งความรักความเมตตาของข้าพเจ้ามายังท่านทั้งหลาย

สัพพะมังคะลัง (ขอมงคลทั้งปวงจงบังเกิดมี)

พักชก รินโปเช